

ningen om, i hvert fald ikke i sig selv; så skal der komme andre elementer ind i traktaten. Det vil jeg godt bede statsministeren bekræfte: at det er den opfattelse, regeringen og juristerne har.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg hørte også, at statsministeren bandt muligheden for en folkeafstemning meget op på, om der ville være tale om suverænitetsafgivelse i medfør af § 20 i grundloven.

Jeg vil godt have præciseret det lidt, for det kan jo være, at den danske regering bliver presset op imod muren i hele spørgsmålet omkring flertalsafgørelser på det sociale område. Jeg er helt med på, at man er imod det, men vi har før set i EU, at den danske regering har sagt ét og så alligevel i sidste ende er gået med på noget helt andet.

Kan statsministeren overhovedet forestille sig, at man går med til en traktat, hvor der er flertalsafgørelser på det sociale område, uden at en sådan traktat kommer til folkeafstemning?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Nej. Og jeg var lidt ked af det, hr. Holger K. Nielsen startede med at sige: at ofte har regeringen sagt ét og gjort noget helt andet på EU-området. Det mener jeg nu faktisk ikke. Vi kan være uenige, SF og Socialdemokraterne, SF og regeringspartierne kan være uenige, det er én side af sagen, men jeg mener faktisk, at vi har holdt den linje meget klart, som vi har stået inde for, også på forhånd. Så kan der være kompromiser, bevares, men jeg mener, at vi har stået inde for den linje igennem alle de år, hvor vi har haft ansvaret for det.

Jeg ville egentlig foreslå, for at komme ordentligt i dybden, at vi frem for i § 20-spørgsmål og korte bemærkninger, som ofte er meget korte, tog os tid til at tage en ordentlig debat inden så længe om det spørgsmål, hr. Holger K. Nielsen er inde på, nemlig hvordan vi ser på regeringskonferencens forløb, herunder f.eks. det sociale spørgsmål.

Dermed er jeg også ovre i at svare både hr. Holger K. Nielsen og hr. Keld Albrechtsen: Jeg vil sige, at under alle omstændigheder skal der foretages en meget nøje vurdering af suverænitetsspørgsmål i relation til regeringskonferencen, når vi er færdige. Derfor vil jeg da ikke udelukke, at vi kan komme i en folkeafstemningssituation; det har jeg også sagt fra starten. Omvendt er det heller ikke sikkert, at vi kom-

mer det, og jeg føler, at det, der skal være grundlaget for at vurdere det, jamen det er, om der er tale om en i grundlovens forstand afgivelse af suverænitet.

Jeg har også sagt for et øjeblik siden til hr. Keld Albrechtsen, at det ikke er regeringens politik at indføre flertalsafgørelser på det sociale område. Det stemmer heller ikke med den holdning, vi har haft hele tiden. Tag Edinburg-hafgørelsen f.eks., hvor vi har en klar fordelingspolitik og socialpolitik, der er et suverænt dansk anliggende. Så det er ikke regeringens politik, det er ikke vores holdning.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er da glad for, at statsministeren opfordrer til, at vi får en sådan debat; den er helt nødvendig, også på baggrund af den ordveksling, vi har haft her i spørgetiden.

Derudover vil jeg godt spørge statsministeren, om vi ikke kan få et stykke papir, en redegørelse fra statsministeren, der ganske enkelt besvarer det helt elementære spørgsmål, som hr. Holger K. Nielsen og jeg har stillet: Kan man forestille sig den situation, at der indføres flertalsafgørelser på det sociale område, uden at det medfører folkeafstemning i Danmark?

Det er et ganske enkelt spørgsmål; det vil jeg godt bede om at vi fik et stykke papir, der besvarede.

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen stadig væk så synes jeg, at statsministeren binder folkeafstemningsdebatten for meget op på § 20 i grundloven. Vil statsministeren ikke medgive, at hvis vi ser på Maastricht-afstemningen i 1992, var det i meget lille omfang et spørgsmål omkring suverænitetsafgivelse i grundlovsmæssig forstand, der var baggrunden for, at man havde folkeafstemningen; det var en samlet politisk vurdering af den pågældende traktat.

Jeg er med på, at der var små afgivelser af suverænitet, men det var ikke det afgørende hverken i debatten eller i hele kampagnen eller i hele forløbet op til 2. juni-afstemningen. Det var den politiske vigtighed, den politiske vægt i den pågældende traktat, der var det afgørende dér. Og bør det ikke også kunne være sådan fremover?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes, statsministeren var længe om at komme til konklusionen, men var konklusio-